

give direkte Tilskud og udelukkende vil anvende Pengene til Laan. I saa Tilfælde er der ikke saa stor Fare for, at en stor Del af Pengene gaar i Jordsælgnernes Lommer.

Yderligere vil jeg gerne omtale et Forhold, som ogsaa var stærkt fremme i Fjor, og som den ærede Ordfører for Socialdemokratiet nys var inde paa, nemlig Udstykningsforeningernes Arbejdsvilkaar. Det er rigtigt, hvad der blev fremført før, at der blev talt mange og kønne Ord om, hvordan Udstykningsforeningerne nu kunde komme til at paabegynde deres velsignelsesrige Virksomhed. Jeg tror, jeg udtalte under Behandlingen i Fjor, at jeg forstod ikke, paa hvilken Maade det skulde foregaa, da jeg ikke skønnede, at der i nogen af de Love, som var givet, var tilvejebragt Betingelser for, at Udstykningsforeningerne kunde tage et Arbejde op, thi der var ikke givet dem saadanne Vilkaar, at de under betryggende Forhold kunde tage fat paa Arbejdet. Derfor er det gaaet, som det er gaaet: at mange, særlig vel eller kun jydsk, Udstykningsforeninger sidder i det, som de gør, at de er kørt økonomisk fast. Det kommer af, at de Vilkaar, de har haft at arbejde under, har været af en saadan Karakter, at det næsten har været umuligt at arbejde derunder. Nu kan man ganske vist sige, at de kunde have ladet være at købe Jord, og det er før saa vidt rigtigt; men jeg tror, at mange af dem har handlet under Indtryk af de Udtalelser, der blev fremsat af ansvarlige Mænd herinde paa Rigsdagen, ogsaa under Indtryk af Udtalelser, der blev fremsat af den højtærede Minister. Udstykningsforeningerne kan imidlertid ikke nøjes med Talemaader, hvis de skal kunne genoptage det Arbejde, som vi tilsyneladende alle ønsker, at de skal genoptage, og det forekommer mig, at hele det Arbejde, som Udstykningsforeningerne har foretaget med Hensyn til Oprettelse af flere Brug og Udstykning af de store Godser, i allerhøjeste Grad fortjener, at der skabes en Lovgivning, hvorved de opnaar Vilkaar, som de virkelig kan arbejde under. Saaledes som Forholdene ligger, skønner jeg ikke, at Udstykningsforeningerne kan udrette et Arbejde af nogen væsentlig Betydning.

Jeg skal ikke komme nærmere ind paa, hvordan man kan søge at redde dem ud af de Arbejder, som de har paabegyndt — det har den ærede Ordfører for Socialdemokratiet været inde paa, og jeg skal afvente, hvad Ministeren vil svare

dertil —, men det forekommer mig, at det vilde være betimeligt i den kommende Tid at byde dem Vilkaar, som det var muligt for dem at arbejde under. I saa Henseende tror jeg, det vilde være praktisk at gaa videre ad den Vej, man har forsøgt med Hensyn til Fordelingen af Beløbene, idet det nu foreslaas, at Halvdelen, 50 pCt., af Beløbene skal fordeles mellem Amterne. Hvis man vilde sige til Udstykningsforeningerne, at de nu kunde gøre sikker Regning paa 25 pCt. af Beløbene, under Forudsætning af, at de Brug, de vil oprette, bliver anerkendt af Amtskommissionerne, havde Foreningerne noget at regne med. Som Forholdet er nu, kan de ikke oprette Brug paa anden Maade, end at de skal ind under en af Husmandslovene. Men saa synes jeg, det er ganske nødvendigt, at de har nogen Sikkerhed for, at de kan komme ind herunder, og det kan de meget vanskeligt faa paa anden Maade end den, jeg har antydnet: at man stiller et saa og saa stort Beløb til deres Raadighed. Saa er der dog *nogen* Mulighed for, at de kan fortsætte deres Arbejde; ellers tror jeg, det bliver meget vanskeligt. Jeg mener ogsaa, at der i saa Fald vilde være noget mere Garanti for, at man kunde købe Jord til rimelige Priser; jeg har nemlig den Opfattelse, at Udstykningsforeningerne i mange Tilfælde vil være i Stand til at købe Jord noget billigere, end private ofte kan.

Jeg skal slutte med at sige, som jeg begyndte, at selvfølgelig havde vi fra vor Side hellere set en Lovgivning fortsat efter de Principper, der er nedlagt i Jordloven af 4. Oktober 1919; men da de politiske Forhold jo ligger saadan, at dette er umuligt, vil jeg — til Trods for de Skavanker, som jeg synes klæber ved dette Forslag — anbefale, at vi gennemfører det saa hurtigt som muligt, baade fordi jeg indser Nødvendigheden af, at vi for hele Samfundets Skyld foretager saa kraftige Udstykninger, som det er muligt at faa praktiseret, og fordi jeg er enig med den ærede sidste Taler i, at det er paa høje Tid for det praktiske Arbejdes Skyld at faa Forslaget vedtaget. Jeg vil dog tilføje, at Hovedansvaret for, om en Del af de Penge, der her bevilges, skulde gaa i forkerte Lommer, maa ligge hos de to Partier, der absolut vil have denne Lovgivning praktiseret.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Det fremgaar af de ærede Ordføreres Udtalelser, at man, saa vidt jeg har kunnet